

[Peder Sass]

tioner. Flygtninge er ofte, netop når de kommer hertil, i en situation, hvor de enten er analfabeter eller ligger på et meget lavt skolekundskabsniveau. Det er derfor beklageligt, at der rundt om i landet fortsat må konstateres lange ventelister og beskæringer i undervisningen på de institutioner, som tilbyder undervisning for flygtninge.

Vi vil som sagt ikke afvise, at der i forslaget er en række positive elementer, som vi kan arbejde videre med. Således finder vi, at forslaget om indførelse af tilskud til aktivisering og arbejdsmarkedsforanstaltninger og forslaget om, at staten dækker kommunernes udgifter til flygtninge med vidtgående handicap og uledsagede flygtningebørn, er gode elementer i forslaget. Men forslaget mangler klare fremtidsperspektiver, der kan motivere for bedre vejledning, udslusning, praktik og værkstedstræning m.v. Når vi fra statens side har forpligtet os til at tage imod et antal flygtninge, skal de statslige myndigheder også påtage sig det økonomiske ansvar.

Vi finder altså ikke, at vi kan gøre dette forslag færdigt i denne samling, men at det bør genfremsættes i næste samling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Da fru Karen Højte Jensen ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fortælle, hvad den konservative folketingsgruppe mener om dette forslag. Vi kan støtte det, og vi lægger vægt på, at den samlede økonomiske ramme til flygtninge vil være den samme efter forslagets vedtagelse. Der flyttes med andre ord rundt på nogle midler.

På baggrund af erfaringer med det gældende regelsæt foreslås en række ændringer, der bl.a. imødekommer kommunale ønsker. Med ændringerne vil vi få et mere effektivt arbejde med integration af flygtninge, og kommunernes motivation til at gøre en aktiv indsats for flygtninge øges. I øvrigt gælder jo samme socialpolitiske grundholdning over for flygtninge som over for andre borgere, at passive midler skal gøres aktive.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre synes vi, dette er et godt lovforslag. Målet er, at det skal være lettere for kommunerne at aktivere flygtninge, og samtidig skal kommunerne motiveres til mere effektivt og på et

tidligere tidspunkt at tage del i integrationen af flygtninge.

Forslaget kommer, efter at statsrevisorerne i 1988 fremhævede nogle mangler ved den gældende lov. For det første understregede de problemet i, at én myndighed træffer beslutning om udgifternes art og størrelse, mens en anden myndighed skal betale for disse udgifter. For det andet efterlyste de et bedre samarbejde mellem kommunerne og Dansk Flygtningehjælp.

På baggrund af statsrevisorernes beretning nedsattes en arbejdsgruppe, der endelig her i foråret har fremlagt en rapport, og det er på baggrund af denne rapport, at der nu er fremsat en række konkrete forslag til ændring af refusionsreglerne.

Når vi i Venstre synes, at dette er et godt lovforslag, skyldes det for det første, at aktive tilbud til flygtninge skal opprioriteres frem for passiv forsørgelse. Ligesom vi prøver at mindske ledigheden generelt, er det vigtigt også at søge at aktivere flygtningene. Derfor indføres der med lovforslaget flere former for tilskud til kommuner, der tager beskæftigelsesfremmende initiativer.

Dernæst lægges der med lovforslaget op til en bedre fordeling af de økonomiske ressourcer til flygtningene. Samtidig med at kommunerne får et økonomisk medansvar for udgifterne til institutions- og serviceydelse samt et økonomisk medansvar pr. flygtning efter en periode på 3½ år, indføres der ændrede tilskudsmuligheder, så de kommuner, der har det største antal flygtninge, også får flest økonomiske ressourcer til rådighed.

Jeg skal forsikre tilhørerne for en opremsning af de enkelte dele i lovforslaget, men nøjes med at sige, at indholdet kan gøres op i tre dele: kompetence og økonomisk ansvar følges ad, det gøres mere attraktivt for kommunerne at aktivere flygtninge, og der indføres en mere rimelig fordeling af de økonomiske ressourcer blandt kommunerne. Derfor synes vi i Venstre, at det er et godt forslag.

Vi har i Venstre lagt vægt på, at dette lovforslag skulle være udgiftsneutralt. De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget betyder således, at amtsskommunernes merudgifter og kommunernes mindreudgifter modregnes over bloktilskuddene. Samlet vil ændringerne betyde, at det offentlige ressourcer til flygtning-